

CONSTANȚA

APARE DUMINICA

20 Bani Numărul

Administrația strada Gărei No. 25

Abonamentul 10 Lei pe an

Reorganizarea Ministerului Domeniilor

I

Ziarul *Epoca* ne aduce știrea că actualul Ministru al Domeniilor, d-l Anastase Stolojan, a întreprins reorganizarea aceluși Minister. D-l Stolojan a fost multă vreme înainte titularul aceluși departament și dar ar fi tocmai omul acestei *cutezătoare* întreprinderi.

Ne folosim de ocazie, spre a spune dobrogenilor ce este acel Minister; iar Ministrului, cum el lucrează în provincia noastră; fericiți dacă vom putea contribui cu ceva la marea operă întreprinsă.

Ce este Ministerul Domeniilor?

Ministerul Domeniilor trebuie să fie—nu știm cum am brodio mai bine—rostul unde se încheagă toate interesele materiale ale țerei cu direcțiunea lor spirituală, sau, el este un stabiliment mare, foarte mare, pe bulevardul Bucureștiului: un haos, unde se plămădesc și dospesc elementele ce trebuie se dea viață Statului Român.

Acolo se călesc și se fierb, se deapănă și urzesc, se înoadă și desnoadă, unele cu altele, toate interesele: Agriculturii, Comerțului, Industriei, Domeniilor și pădurilor Statului, ale minelor, statisticii, școalelor profesionale, horticivilor și toate afacerile contencioase ale Statului; păcat că nu i se atașează și monopolurile, căile de comunicație cu drumurile de fier și serviciul de navigație, ca să fie fac-totum în Stat.

Cine e în capul aceluși Minister?

Cu foarte rari intermitențe, tot-d'anna un *avocat*, ajutat de un secretar general *avocat* și de un director, tot *avocat*.

Dar în capul secțiunilor cine sunt?

Când nu sunt ocupate de vre-un beșleagă rutinar, fără de care nu se poate, se pune tot câte un *avocat*, cum a fost tot-d'anna în capul Diviziunii *Agricul-*

turei, a secțiilor *Domenială* și *Dobrogeană*, cari, asistați de diferite consilii de inspectori: miniери, viticali, domeniiali și silvici, luați mai tot-d'anna la întâmplare, după necesitățile politicii militante, sau din acei cu sărituri de ogar, conduc serviciile ast-fel după cum le-ați experimentat de 19 ani și după cum le vedeți, stimabili dobrogeni, la fie-care doi pași de locuințele voastre.

Peste tot luată, întreaga activitate a aceluși Minister, de când s'a înființat și până acum, vrem să-ți spunem a furnicarului de slujbași, este un labirint de hârtie, pe care îl mai luminează, din când în când, numai focurile periodice din secția silvică.

În adevăr, vedutu-s'a eșita din acel Minister, al Agriculturii și Domeniilor, — nu mai vorbim de Comerț și Industrie — vre-o lucrare oare-care, pe nemărginitul câmp de activitate al tehnologiei agricole: de canalizare, de drenaj și irigații, de protecție sau fertilizarea pământului, din care țara Românească, pur agricolă, o regiune, un district, o localitate măcar, să profite ceva? Are el pentru vastele moșii și păduri proprii ale Statului, vre-un proiect de amenajament aplicabil, de rotațiunea culturilor măcar? Nimic; totul e părăst, ca în fatalismul oriental, înțelepciunii Celui de Sus.

De 37 de ani există serviciul silvic, cu inginerii lui special, dragă Doamne, și o lume întreagă de gardi de administrație și paza, respândiți din belșug în toată țara, și acești oameni n'au ajuns încă la *Azbuchea* silviculturii oficiale, la un regulament de atribuțiuni ale diferitelor grade erarchice, la niște instrucțiuni măcar pentru armata de pădurari și paznici de hotare, sau brigadieri, gardieni și confiniști, cum le-ți dic eu.

Vă place așa hal de funcționari speciali, de elită?

Ab uno disce omnes; cum este acest serviciu, așa trebuie să fie toate; haosul de la Domenii e proverbial în toată funcționăria.

Ne propunem a servi pe d-l Ministru, cu ce vom putea, în examinarea lucrurilor și îndreptărilor ce și-a propus a face.

Să începem mai întâi cu corpul cel mai luminat din Ministerul Domeniilor, cu *corpul de avocați*, asupra căruia neavând multe de-și vom trece repede la alte servicii.

La acest Minister pare a fi erigiată în axiomă de drept *ingerința* fațioasă și șicană, cel puțin pentru afacerile litigioase ale Statului, din Dobrogea.

Nu pricepem mult în chestiuni de drept de proceduri; suntem aproape profani în tehnica acestor lucrări; poate tocmai pentru aceea ne frapază așa mult aceste uneltiri, odioasă șicană pe care o întrebunțează avocații Statului, în numele statului, în procesele ce le are cu particularii.

Oricare instituție publică lucrează în numele Statului. Statul, reprezentat prin Ministerul Domeniilor, este o ființă dublă: una, cu chipul de silfidă, te pedesește în numele moralității publice, pentru niște găteje de lemne pe care le ai lua de pe domeniul său, spre a încălzi un cian, și cea-laltă, o nămilă, care, de sigur tot în numele moralității, se urcă în spinarea individului, tocmai ca ursul în grebanul unui animal și nu-l slăbește din hărțueli și străgănituri până ce i se înmoaie toate încheeturile și cade la pământ.

Sunt multe cazurile, mai cu seamă în județul vecin, unde Statul, persoana morală prin excelență și imperisabilă a lăsat pe drumuri familii întregi, răpindu-le casa și moșia.

Țipi! nu te ia nimeni în seamă, ani de-arândul; te duci la judecată? poți să ajungi până acolo? ești șicanat și

straganit, de avocații cu anul al Statului, până fact singe la picioare. *Allah!* Mai este aceasta, Statul reprezentat prin Ministerul Domeniilor și avocații sei *persoană morală?*

Voește d-l Ministru al Domeniilor să se convingă, dacă nu e convins deja, că se fac ingerințe și șicane în procesele ce acest Minister poartă cu particularii? bine-voiască a face o cercetare la curtea de Galați, și dacă va găsi că așa e convingerea inaltilor magistrați și a celor mai distinși avocați din localitate, să ia măsuri de moralizarea mandatarilor neconștiințioși al Statului. D-l Ministru ar găsi vre-un mijloc; noi nu putem indica nici unul, căci am spânzura de limbă și buricele degetelor pe cei ce se joacă ast-fel cu soarta și averea oamenilor.

INFORMAȚIUNI

Altețea Sa Regală Principele Ferdinand de România, cădând bolnav în urma unei răceli contractate la o partidă de plăcere în pădurea de lângă București, a fost în primejdie de moarte trei zile în urmă, febra tifoidă de care suferea, complicându-se cu bronco-pneumonie. Altețea Sa a cerut să fie spovedit și împărtășit.

Buletinul medical de astăzi dimineață, Joi 15 corent, arată o simțitoare îmbunătățire în cursul boalei.

Dumnezeu să-l ajute, să se însănătoșască cât mai curând, spre fericirea Familiei-Regale și a Țerei, adânc îngrijate de această teribilă întâmplare.

La banchetul dat de d-l Ministru Stoiljan, în salonul hotelului Carol, în ziua de 24 Aprilie, ziua onomastică a M. Sale Reginei, d-l C. Pariano, președintele comitetului alergărilor de cai și al consiliului județian, a propus a se face o telegramă de felicitare, Maiestății Sale Reginei, iar nu Regelui, după cum din eroare an anunțat. Facem această convenită rectificare.

Ziua de 10 Maiu, s'a serbat și anul acesta cu totă solemnitatea obicinuită. La biserica Catholică a oficiat Em. Sa Episcopul catholic din București, venit în ajunul acelei zile, pentru o vizită canonică în Dobrogea. Eminența sa a plecat după aceea la comuna Caramurat, spre a pune piatra fundamentală la bi-

serica comunității germane din acel sat; de unde, prin Medjidie, a trecut la Cernavoda, spre a se imbarca pentru Brăila-Galați-Sulina.

Un locuitor de pe malul Dunării, a vând o vie proprietate a sa, în apropierea carierilor statului de la Topalu, a fost oprit de Ministerul Domeniilor, a'și exploata peatra de sub acea vie.— așa fără nici un motiv. Locuitorul a făcut Ministerului de Interne o protestare telegrafică energică, după care a fost învoit a'și continua lucrările. Acum e amenințat cu urgia administrativă, cu darea în judecată, pentru terminii puțin aleși ce ar fi întrebuițat în telegramă.

Auțiți, D-le Ministru al Domeniilor!

Bătrânul institutor, fost director al școlii urbane din Hârșova, Ion Cotov, a murit. Anunțând părinților, numeroșilor sei elevi această tristă știre, trimite în tristăta familii, sincerile noastre condoleanțe.

În ședința de la 2 Maiu, consiliul comunei Constanța, a scutit pe antreprenorul portului de taxele de accis pentru taxele ce comuna a pus în urma datei încheierii contractului la 28 Iunie 1895. Acésta după intervenirea ministerului, care, în caz de refuz din partea consiliului comunal, s'a oferit a plăti din casa statului drepturile comunei. Ce nu e în stare a face d-l Koiciu, numai să se poată menține la Primărie!

Pentru el, care varsă la economii sumele afectate diferitelor îmbunătățiri, ne pricepându-se la ceva mai mult, nu e nici o nevoie de bani la comună.

Ministerul ne ia și ce datorește comunei, în loc să se ție de promisiunea dată de ilustrul reposat, Ion Brătenu, de a dota orașul Constanța cu un milion de lei din casa statului. Tempora mutantur . . .

Conform unei convențiuni încheată, între guvernul nostru și cel bulgar, s'a suprimat la granițe taxele de 5 lei pentru visa pașaportelor fie-cărui individ. Această înlesnește aducerea de muncitori bulgari, ceea ce e foarte nimerit.

Atragem atențiunea poliției asupra stervurilor în putrefacțiune din grădina Belvedere a căilor ferate, care infectează aerul împrejur. Asemenea asupra stervurilor ce se aruncă în baltócele infecte

din dozal diviziei, contra depunerii cărora, dacă nu se vor lua măsuri, sănătatea orașului pôte fi amenințată.

Administrația comunală ar face bine să construiască o privată în piața de carne și pește. E revoltătoare murdăria de prin unghiurile magherniților. Comuna trage destul profit de la închirierea maghernițelor, *hala Constanței*, ca chiriașii să poată pretinde acest drept. Cui spu! Cui spu!?

D-l Prefect Quintescu, a plecat Marți dimineață la București, iar primarul Koiciu, după amiaza. Dacă erau două linii paralele, poate plecau odata.

Se dice că se urmăresc unul pe altul să vedem care pe care!

BOALA PRINȚULUI FERDINAND

Cătreceți 17 Maiu, ora 7 dimineață

Noaptea mai liniștită. — Caldura persistă încă, ea este în legătură cu complicațiunea pleuro-pulmonară. Starea generală a A. S. R. este ameliorată; situațiunea a perdut din gravitatea ei.

Din trecutul Dobrogei

Conferință ținută la Congresul didactic din Constanța 1897.

D-le Președinte,

Doamnelor și Domnilor,

Înainte de deschiderea discuțiilor asupra cestiunilor puse în congres, cred că nu ar fi fără folos cunoașterea „Trecutului Dobrogei”, pe care mi-am luat sarcina a' l expune în câte-va cuvinte.

Voiu trece repede asupra timpurilor străvechi. Geții, locuitori ai Traciei de jos, cari au trăit prin aceste locuri, Odrisii, locuitori ai Traciei de sus, cari ocupau câmpiile Rumeliei și toate popórele învecinate de pe acele timpuri, barbare în toată accepțiunea cuvântului, vecinic în neastâmpăr, sfărâmând sau sfărâmându-se de vijeliile ce înșiși le produceau, au perit fără a lăsa urme.

Voiu arăta pe scurt marile fapte, cari au avut o iniuriere asupra acestui colț de pământ, începând cu expedițiunea Perșilor contra Schytilor, care, după cum se știe, prin aceste locuri s'au făcut, de aci au trecut Dunărea peste podul făcut de ei în dreptul orașelului Isaccea.

Perșii neavând succes în expedițiunea

întreprinsă contra Schytilor, cari locuiau de a stânga Dunărei, s'au mulțumit a pune stăpânire asupra Traciei de jos — Dobrogea de aji — împreună cu toate orașele Helene de marginea Mării, între care și Tomi — Constanța de aji — și asupra Traciei de sus — Rumelia de aji.

Această dominațiune a fost de scurtă durată.

Pe la începutul secolului IV a. ch. Macedonenii sub conducerea lui Filip II și apoi sub Alexandru fiul său dar mai ales Lisimac, unul dintre urmașii săi a stabilit o supremație pe cea mai mare parte a Traciei și asupra orașelor de pe marginea Pontului, dar nici Lisimac n'a putut păstra mult timp Tracia de jos.

Mai târziu Galii, au trecut prin aceste locuri cauzând mult rău Tracilor.

În secolul al II a. ch. Romanii sfărâmand regatul Macedonean l-au anexat.

Până la 109 a. ch. Romanii nimiciră popoarele din Balcani și își asigură preponderența până la Dunăre, cuprinzând și o bună parte din Tracia de jos, caria ia dat numele de *Moesia inferioară*.

Orașele Pontice, cu toată supremația Romanilor, nu puteau fi aparate indestul contra invasiunilor Besilor, Coraliilor și Bisonilor dintr'o parte și a Dacilor, Bastarnilor și Sarmaților de peste Dunăre.

Iată cum descrie Ovidiu, exilatul lui August în „Tristele“ sale, starea de sălbătăcie a locuitorilor de pe acele timpuri,

În ultimele versuri din Cartea III, Eligia 10, traduse de d-l Hajdeu spune că:

Aci și'n timp de pace războiul te îngrozește;
De nu mai vezi pe barbari, o spaima ce
(ți-o lasă;

Si nimeni nu cutază pe câmp să tragă
(brazde;

Și țelina uitată rămâne sterp pământul;

Un pom nu se zărește

Pastie, tristă, nudă, nici arbore, nici frunză

Fugă, fugă d'această țară, tu omule ferice!

Și totuși din întreaga nemărginită lume

Aicea, ah! aicea osânda m'a trimis!

Iar în ultimul vers din „Darul Dunărei“ Pont III. 8, dice:

În aste câmpuri sălbatice și dure,

Săgeata năvălita e singurul condeiu

Ce scrie 'n vastul spațiu poeme sîngerose

Arzînd în loc de versuri cadavre . . . se 'n gir

Războiul în turbare e Muză dundreană:

Aci în acest oraș și-a sfârșit zilele „Publiu Ovidiu Nasoue“.

Dorința nemuritorului poet a fost ca pe peatra mormântului să i se scrie cuvintele:

Aci dăce cântătorul Amozurilor plă-

cute, care a perit victimă geniului său. Trecătorule, dacă vre-o dată ai iubit, di: Fie ușoară țărîna lui Ovidiu.

Distrugerea Dacilor rezervată lui Traian, a asigurat liniștea acestei provincii. De atunci orașele pontice au mers prosperând, în deosebi Tomi a luat un avânt comercial neajuns până aci, devenind *Metropola Pontului*.

Prosperitatea acestei provincii a ajuns la apogeu pe timpul împărăției Antoninilor, iar decaderea sa a mers paralel cu cea a imperiului.

Cu toate că sub Aurelian s'a părăsit Dacia lui Traian, Moesia inferioară n'a putut fi scutită de dese invasiuni ale năvălitorilor barbari.

Sub Teoclețian, reorganizându-se imperiul, Moesia inferioară a căpătat numele de *Schyția minoră*, dându-i-se ca capitală Tomi.

Constantin cel Mare și urmașii săi, biruitor al Goților și Sarmaților, puține liniște în Schyția mică până în timpul lui Valens, când Romanii fură bătuti la Marcianopol și Adrianopol (376-378).

Aproape după un secol, Hunii de a stînga Dunărei, trecînd fluviul sub comanda lui Atila, devastăză rînd pe rînd 70 de orașe, între care și Tomi.

Cu toate formidabilele întăriri întemeiate de Justinian după gonirea barbarilor peste Dunăre, n'a fost cu puțință să oprască potopul de Avari, Slavi, între care și Bulgari și Pacinați cari năvăleau neîntrerupt la Dunărea de jos.

Imperiul Roman căzînd 476 d. ch. răpa dreaptă a Dunărei, a trecut sub stăpînirea imperiului Bizantin.

Cu vr'o nouă secole mai târziu, luptele dintre pretendenți pentru câștigarea tronului Constantinopolei, provocară ruina imperiului și escitară pofta Turcilor.

În adevăr Ion Cantacuzino 1344 d. ch. în luptă cu Ion Paleologu pentru tron, solicită ajutorul lui Orchan, Sultanul Turcilor, pe atunci în Asia.

În urma lui Orchan, fiul său Murad, năzuind a cuceri orientul Europei, însărcină pe Ormuz-beghi a trece în Europa. Acesta supunînd Filipopoli și toate cetățile de prin prejur, se întinse până lângă Constantinopol.

La 1389, însuși Murad se găsea în fruntea oștilor sale angajat în luptă ca Lazar al Serbiei, care era ajutat de Mircea domnul Țerei Românești. Murad fiind ucis de un oștean Sărb, comanda Turcilor s'a luat de fiul său Baiazet, care a bătut oștile creștine, apoi, su-

părat pe Mircea pentru ajutorul dat lui Lazar, pornește cu oștirea spre a cuprinde Țeara Românească.

Mircea respinge pe Baiazet, trece Dunărea, ia în gîna pe turci și pune stăpînire peste tot pământul de a dreapta Dunărei până la Adrianopoli, după cum se dovedește cu actele originale aflate de d-l Hajdeu în arhivele statului, cu data 1388, 1393, 1399 și 1406 și în care învingătorul se intitulează:

Mircea I, Domnul toatăi țere Ungro-Române, al părților de peste Carpați și al țărilor Tătărăști, Ducele Almașului și Făgărășului, Stăpînul banatului de Seceria și al orașului Silistra, și pe ambele țermuri ale Dunărei pretutindeni până la Marea cea mare.

Iar într'un crîsov din 1399, Mircea își dă maiestrosul titlu de: *stăpînitor al ambelor laturi ale Dunărei până la Marea Neagră, Domn al cetății Silistra și al tuturor țărilor și orașelor până la hotarele Adrianopolii.*

Stăpînirea românilor în special asupra Dobrogei, al cărei istorie ne preocupă aici, a durat până ce a căzut sub dominațiunea Turcească, dominațiune care a ținut până la 1878, când, după cum se știe, în urma războiului Ruso-Româno-Turc, a trecut din nou în posesiunea Românilor.

Să vedem acum care a fost starea acestei provincii sub Turci.

Turcii cei din urmă stăpînitori ai acestui colț de pământ aproape patru veacuri, au privit pe locuitorii acestui ținut ca și pe toți supușii săi de aiurea, cu cea mai mare nepăsare, fără a gîndi nici la cultura lor, fără a se îngrijii nici de starea lor economică, ne interesându-se de loc de progresul acestei provincii.

Pentru a dovedi cele ce voi arăta mai jos, am fost nevoit în timp de aproape 10 ani, cât am locuit în această provincie, să găsesc alte isvoare, să cutreer mai multe comune din Dobrogea și să aflu de la cei cari încă mai viețuiesc, cum au trăit sub trecuta stăpînire, cum erau administrați, cum se împărțea dreptatea, istoricul scoalelor și bisericilor, precum și moravurile diferitelor nămurii ce locuiesc Dobrogea.

Starea culturală a unui popor, are strînse raporturi cu cele arătate mai sus, eu însă voi atinge numai o parte din ele: Administrația, Justiția, progresul la care a ajuns aici școala și o mică parte din istoricul bisericii române.

Istoricul mai dezvoltat al școlilor am

Intreprins a'l publica în revista „Convorbiri Didactice” de unde se poate afla.

D-lor, Imperiul Turcesc din punctul de vedere administrativ era împărțit în *Vilacturi*, adică Guvernamente.

Vilactul Rusciucului cuprindea actualul principat Bulgar împreună cu Dobrogea și se administra de un *Vali* cu reședința în or. Rusciuc.

El era ajutat de mai mulți funcționari și anume: *Tefterdari*, *Defterhart*, *Mohasebegi*, *Caziascheri*, *Meclubegi*, *Muavinii*, *Vechili* și *Chiatibi*.

Vilactul se subimpărțea în mai multe *Sangécuri* sau subguvernamente, între care și *Sangécul Dobrogei*, care se administra de un *Mutesarif* cu reședința în Tulcea.

Sangeacul era compus din șese *Caimacani* sau *Cazale* și se administrau de câte un sub *Caimacam* și cinci *Nahie*, care se administrau de câte un *Mudir*.

Fie-care comună rurală era administrată de câte un *Muhtar* (primar) numit de guvern.

Cel din urmă slujbaj era *Chihaiava* (vătășel).

Mutesariful sangécului era ajutat de diferite consilii alese de locuitorii și anume:

Meejlisi-Idareî-Liva, consiliu care ajută pe *Mutesarif*.

Meejlisi-Idareî-Caza, consiliu care ajută pe *Caimacani*.

Meejlisi-Nahia, consiliu care ajută pe *Midiri*.

Hazali (consiliu comunal) care ajută pe *Muhtar*.

Iată în fine ordinea ierarhică a funcționarilor administrativi din Sangeacul Dobrogea, cu arătarea salariului ce primea fie-care anual:

Mutesariful era plătit cu 44 mii lei turcești leafă și 33 mii lei diurnă de la Comisiunea Danubiană, sau în total 77 mii lei turcești adică 14.400 fr. anual.

(Va urma)

Adunarea Deputaților

Sesiunea ordinară 1896—1897.

Ședința de la 10 Februarie 1897

(URMARE)

Că sunt casuri cari dau ocaziune la plângeri, se poate; cum a fost cazul acela cu ștergerea din listele electorale, și pentru aceasta românii se plâng.

El, dar de unde a luat naștere această nenorocită idee?

A luat naștere sub partidul conservator, când chiar acel guvern, în cele din urmă n'a aprobat-o și mai mult de cât atât, se știe că a revocat pe prefectul care a lansat acel ordin, să se ștergă românii din listele electorale.

D-lor, în adevăr, faptul acesta își găsea o justificare înaintea prefectului de atunci, dar această justificare a fost judecată de ministrul de interne și nu s'a găsit înțeleaptă, căci s'a revocat măsurile de ștergere imediată din liste.

Ni se spune de d. ministru că s'a făcut multe pentru Dobrogea, că se găsesc astăzi 160 școli, se găsesc locuri de primărie, dar ore de când s'a făcut acestea?

Ori cât am fi de pasionați, trebuie să recunoaștem adevărul.

Sunt 160 de școli, dar acestea nu sunt făcute de cât din prima perioadă, când se găsea în capul județului d. Opran, și cel-alt d. Stătescu la Tulcea.

D. Tache Ionescu: Nu este exact.

D. I. Poenaru Bordea: Eu cunosc bine lucrurile și pot asigura pe d. Tache Ionescu, că multe din cele făcute din primii ani de administrațiune sub guvernul liberal, sunt astăzi căzute la pământ și nimeni nu le-a ridicat. Trebuie să mărturisim că este de făcut o deosebire între administrațiunea guvernului liberal și conservator. D. Ionescu, care mă intrerupe nu cunoaște cine erau prefectii la Constanța în timpul guvernului conservator?

Erau mai buni de cât cei de astăzi?

Îi cunoașteți personal, d-le Ionescu, și cred că nu puteți afirma că acei prefecti vă dădeau mai bune garanții. Nu 'mi place să vorbesc de persoane, mai cu seamă când le cunosc. Dar pot dice că nenorocirea în care am ajuns cu Dobrogea este din cauză că guvernele au fost nenorocite în alegerea personalului de administrațiune. Onor. d. Aslan a mai atins o cestiune, a atins cestiunea aceea că se pune obstacol la înființarea unui cartier românesc la Constanța, și o persoană voește să facă o speculă din aceasta, profitând de poziția sa oficială. Ei bine, d-lor, nu trebuie să acuzăm unde nu este lucru de acuzat; cartierul românesc nu se înființează în partea cea mai înaltă dintre vii, ci tinde să se înființeze spre Anadol-Chioi. Acest fapt provine din cauză că, comisiunea însărcinată de a se pronunța în ce parte trebuie să se așeze acel cartier, nu 'și-a

dat încă până astăzi opiniunea sa, și profitând de această tăcere a comisiunii, proprietarul despre Anadol-Chioi, se considerant că, în acea parte se găsește și apă dulce, și că este o plajă mai bună de cât în partea portului, speră să 'și facă afacerile sale, lucru foarte natural. Când însă comisiunea se va pronunța că, orașul trebuie mărit în partea despre vii, în partea mai sănătoasă în ceea ce privește clima negreșit că proprietarul acela va înceta de a mai vinde locurile sale. Dar până atunci ce voiți să faceți? Să acusați pe un proprietar că își vinde pământul său? În această privință rămâne ca comisiunea aceea să 'și dea avisul său și atunci comuna va fi datoare să urmeze direcțiunea ce i se va indica.

(Monitorul Oficial)

(Va urma)

De Vîndare

la d-l IOAN PHILIPP, în Constanța.

Din cele mai bune mașini de secerat, simple, cu grebie și de legat snopi, din

Fabrica M. CORNICHI
„ISBANDA”

Lucrează perfect și sunt ușoare.

Mașini rusești din cele mai bune și ușoare, din *Fabrica Gureviciu Cahofcha*. Garantez pentru bună lucrare.

În tot sezonul seceratului, întâmplându-se a se strica ori-ce la densă, voiți înlocui cu altă piesă nouă, fără a plăti un ban.

Rezerve tot-d'auna se află în depoul meu.

Pluguri de oțel și fer bătut, cu una, două și trei brăzdale, din cele mai bune și ușoare.

Fiare de plug, găurite și negăurite, de oțel lucrate din ciocan, iar nu cum sunt la concurență, numai turnate.

Prețurile: No. 7, 1 leu 30 bani. No. 8, 1 leu 50 bani și No. 10, 1 leu și 65 bani bucata.

GEORGE BENDERLI

Licențiat în drept de la Facultatea din Paris.

AVOCAT

Strada Remus N. Opran.